

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

อยู่กับจอมปราชญ์

เมื่อวานนี้ไปภูวัญ เรียกว่าเสียหวัง เมื่อวานนี้นะ เพราะนาน ๆ ไปภูวัญตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ต้นเดือนพฤศจิกายน จนกระทั่งบัดนี้ได้ ๖ เดือนแล้วเราไม่ได้ไป เพราะงานเรายุ่งมาก เมื่อวานนี้ไปเตรียมของไปเติมที่ รถตู้สองคันเต็มเอี๊ยด ไม่ให้ไปเร็วให้ไปช้า ๆ เพราะอะไรก็อยากได้ ๆ ขนขึ้น ๆ เรื่อย ไปตามสายทางขนไปเรื่อยเลย ที่นี้พอไปถึงห้วยถึงคลองที่จะผ่านเข้าไปหน้าวัด พอตีฝนตกตั้งแต่ อ.สว่างฯ ไม่ใช่ตกธรรมดา ตกหนักเสียด้วย รถเราก็ค่อยไปเรื่อย ๆ แล้วหนักตั้งแต่เลยสว่างฯ ไปจนกระทั่งถึงภูวัญเลย ฝนไม่หยุด น้ำนี้ขาวเปรี้ยวไปหมดเลย พอไปถึงคลองที่ลงจากภูเขามาจะข้ามไปวัดไปไม่ได้เลย เขากำลังทำฝายน้ำล้นหรือเป็นอะไรอยู่ในนั้นเสร็จ ถ้ามันมากจริง ๆ ก็ให้ล้นไปเสีย ถ้าไม่มากเขาก็มีทางระบายน้ำออกสองฟาก ๆ น้ำไหลลงมาจากภูเขา

พอตีเมื่อวานนี้ดินที่เขาไหลเขาขุดขึ้นมาเคลื่อน ถ้าธรรมดาวิ่งผ่านไปเลยเพราะมันแห้ง แต่เมื่อวานนี้ไม่ได้เลย ตั้งแต่คนก็เข้าไม่ได้ เลอะไปหมดเลยฝนตก รถของเราก็เลยจอดทางหน้าบ้านเขา ไปไม่ได้แล้วทำยังไง ให้เขาวิ่งเข้าไปข้างในติดต่อทางวัด พอตีทางวัดท่านเอารถมาได้ เหมือนกับรถจี๊ปรถแลนช้ออะไรเราก็ไม่รู้ว่าเป็นรถอะไร ขนาดของมันเท่ากัน ทางโน้นเอารถมามันมาได้ รถมันเล็กมาได้ มันป็นมาได้ เอาของลงนั้นทั้งหมดเลยเพราะเราไปไม่ได้ ให้รถนี้มาขน เมื่อวานน่าจะขนทั้งวัน เพราะเราไปถึงโน้นตอนนั้นก็ตั้งบ้ายแล้ว โอ้ย สมบุกสมบันกว่าจะข้ามได้แต่ละครั้ง ๆ ไม่ใช่เล่น ๆ นะ เพราะน้ำ ขน ๓ เทียบก็ค้ำแล้ว รถเราไปสองคันรถวางกองพะเนินไม่ใช่เล่น ๆ นะ ที่นี้รถเวลาจะข้ามไปข้ามมาแต่ละเที่ยวมันลำบากมากนี้ เราก็อ้างเสียให้เรียบบร้อยว่าเราไม่เข้าแหละเข้าไม่ได้

พอเขาเอารถมาแล้วเราเป็นคนสั่งเลย เพื่อความปลอดภัยถึงอาหารที่จำเป็น ๆ ที่สำคัญ ๆ เราเป็นคนสั่งเลยเขียว ให้ขนขึ้นรถเที่ยวแรกทั้งหมด ของที่สำคัญ ๆ ก็บอกให้เรียบบร้อย ขนขึ้นรถนี้ นอกจากนั้นแล้วค่อยขนเป็นลำดับลำดับไปพวกผลไม้พวกอาหารก็ตาม แต่ว่าไม่เสียง่ายด้วย ไม่เป็นอันตรายต่ออาหารด้วย คำว่าไม่เป็นอันตรายต่ออาหาร หมาเยอะอยู่ตามนั้นเข้าใจไหมละ เราจึงได้บอกนี้เสียห่มูเจ้าเต็มอยู่นี้ ห่มูเจ้าสู้จักบ่ นี้เสียห่มูเจ้ามันเข้ากันได้ดี พวกอาหารเข้าใจหรือ บอกพวกนั้น เสียห่มูเจ้าเต็มอยู่นี้บ่เห็นบ่ ข้อยทำไมสู้จัก แล้วให้เขาขนขึ้นรถทั้งหมดของที่เกี่ยวข้องกับอันตรายของมัน มีเยอะ โอ้ย ของไม่ใช่บ่อย ๆ พวกคุณเขียงพวกอะไร ก็มีแต่จะเอา ๆ มีแต่จะ

เอาตลอด ตามทางนี้เอาเรื่อย ๆ สุดท้ายรถจะไปไม่ได้ เลยชนของชั้นเต็มรถ ของเอาขึ้นให้หมด อันนี้พอจะหมดอยู่ ของที่จำเป็น ๆ

จากนั้นก็ให้เรียงลำดับค่อยชนไปที่หลังก็ได้ อาหารที่ไม่เป็นอันตรายไม่เสียหาย อาหารประเภทอื่น ๆ ผลไม้มากเต็มไปหมดเลย เป็นเซ่ง ๆ พวกทุเรียน เงาะ มังคุด อะไรเหล่านี้ เป็นเซ่ง ๆ เราก็ไม่ได้คิดว่ามันจะไปติดอยู่นี่ แต่ธรรมดาาก็ไปมาได้ แต่พอดีเป็นจังหวะที่ฝนตก คือถ้าฝนไม่ตกในระยะนั้นก็ไปได้ธรรมดา เพราะทางเดินเขาก็ให้เดินอยู่เหมือนอย่างเขาสร้างถนน รถก็วิ่งผ่านไปมาเขาก็สร้างอยู่ข้างหนึ่ง เวลาเขาสร้างทางนี้ก็ให้รถไปนี่ ๆ อันนั้นก็แบบเดียวกัน เขาสร้างให้รถนี้ผ่านไปได้ เขาทำรอบ ๆ อยู่พอดีฝนตกเลอะไปหมดเข้าไม่ได้เลย เราถึงไปไม่ได้ แต่รถคันนั้นมันปั่นมาได้ มันปั่นมาจนได้เอาของนี้ไป รถคันนี้ไม่ใหญ่โตนัก เหมือนรถแลนซ์เหมือนรถจี๊ปอะไร ขนาดนั้นแหละ ของที่จำเป็น ๆ เอาไปได้หมดพอดี เต็มรถเลย ที่จำเป็น เราคอยดูอยู่นั้น อันไหนที่ไม่จำเป็นก็บอก อันนี้เรียงลำดับไปตามกันทีหลัง ๆ ไม่เป็นไรแหละ ไม่เสียหาย เราบอก จากนั้นเราก็ไม่ไป

นี่ยังพูดอยู่ ไปที่ไหนมันมีแต่ขอนแก่นทั้งบ้านชี ไปไหนมาขวาง โดนจนได้นั้นแหละมันเป็นยังไงก็ไม่รู้ ไม่ใช่เราไปหาถูกเหยียดหยามหมู่เพื่อนนะ หมู่เพื่อนเราสอนเพื่อความฉลาด พระพุทธเจ้าสอนเพื่อความฉลาด ครูบาอาจารย์สอนเพื่อความฉลาด เราเองถึงจะโง่ขนาดไหนเราก็สอนเพื่อความฉลาดเต็มภูมิของเรา พระก็คอยตั้งแต่ว่าเตรียมรับเราอยู่นั้น เอา ให้พากันอ้าปากอยู่นั้นนะ เราก็ว่าอย่างนั้นแหละ เรากลับไปแล้วอยากจับไม้จับให้แมลงวันและอีแร้งมันเข้าไปกินหมดนะดับ เราไม่เข้า จะออกมาสักองค์หนึ่งมาหาเราก็ไม่มา ก็บอกแล้วเรารออยู่ที่นี้ เราเข้าไม่ได้แล้วก็บอกไปแล้ว ยังไม่มาสักองค์เดียวพระตั้งเท่าไร

ที่นี้ย้อนมาถามพระในวัดนี้มีเท่าไร พระของพวกเราก็อีกแหละ อ้าปากอยู่ทางนี้ก็ดี ถามมาทางเราก็อ้าปาก ถามไปทางโน้นก็อ้าปาก มีตั้งแต่ความโง่ ถ้าอย่างนั้นจะต้องทราบทันที นี่พระในวัดนี้มีเท่าไรจะต้องสอบถามทันที เราเคยเป็นผู้บ่อยมาแล้ว เพราะฉะนั้นถึงพูดได้เต็มปากละซี ยิ่งกับพ่อแม่ครูจารย์มัน เอาดูซินะว่าฉันเลยนะ เพราะฉะนั้นเวลาอุปถัมภ์อุปฐากท่านเวลาจำเป็นจริง ๆ แล้ว เราจึงไม่ให้ใครเข้าในมุ้งหาท่านเพราะเหตุใดฟังเอาซิ ก็อย่างนี้เอง โง่ฉลาดเราจะตัดครองท่านเลย ความคิดความอ่านหมุ่นตัว ๆ ตลอดเวลา กับพ่อแม่ครูจารย์มันจอมปราชญ์สมัยปัจจุบันยกนิ้วให้เลย เรายังไม่เคยเห็นองค์ไหนในกรุงสยามเรานี้ว่าฉันเลย พระที่เป็นจอมปราชญ์ฉลาดรอบทั้งภายนอกภายใน มีหน้าซำยังเอาภายในมาจัดเราอีก ของเล่นเมื่อไรพ่อแม่ครูจารย์มัน

เราเคยเป็นผู้ย่อยมาแล้ว ปฏิบัติครูบาอาจารย์ก็เรียกว่าจอมปราชญ์แล้ว เราใช้สติปัญญาเต็มเหนี่ยวของเรา ทีนี้เวลามาสอนหมู่สอนเพื่อน ถามจุดไหนติดจุดนั้น ๆ นะซี ถ้าคิดไม่ติด นี่ชิมันนำโมโหะไปกับหมูกับเพื่อน เราทนเอานะ เราอยู่นี้เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้โอ้อวดนะ มองดูมันเหมือนกับขอนซุง ๆ จะว่าไง มันไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรเลย ถามตรงไหนติดตรงนั้น ถ้าได้คิดไว้ไม่ติด เช่นอย่างเมื่อวานนี้ถามว่าพระในวัดนี้มีจำนวนเท่าไร อ้าปากอยู่จึ่งจับปากหรือยัง หรือจับตั้งแต่กินข้าวตอนเช้า พอเสร็จแล้วอ้าปากต่อตลอดเหอ ถามติดหมด คนในรถติดหมด ไม่ได้เรื่อง ถามมีพระเท่าไรเพราะเราเข้าไปไม่ได้ อย่างนี้มันก็ไม่คิด พระทางโน้นก็คอยแต่เราจะเข้าไป เราเข้าไปไม่ได้เราก็บอกแล้ว เราเข้าไปไม่ได้คือไม่เข้า ก็ยังรออยู่นั้น ป่านนี้ยังรออยู่จึ่งมัน คงยังไม่ฉันทจันทลงไปถามดูซินะ ฉันทจันทแล้วยังวางั้น ฉันทจันทอะไรก็จะอ้าปากอีกนะ ก็รอหลวงตาตั้งแต่เมื่อวานนี้ได้จับปากฉันทจันทแล้วยังให้วางั้นเข้าใจไหม มันขนาดนั้นนะ

ไปไหนมาไหนมันอดคิดไม่ได้นะ มันหมุ่นอยู่ตลอดเวลาว่าไงโดยหลักธรรมชาติแบบหลับตาดูเอาถึงดูได้ หูก็ปิดข้างหนึ่ง ฟังข้างหนึ่งฟังเข้าป่าเสียอย่าฟังเสียงคน มันจะเอาเชื่อ ๆ ออกมามาโดนหูเราแตกอีก เป็นอย่างนั้นนะ นี่ละท่านทั้งหลายฟังเสียธรรมพระพุทธเจ้าเป็นยังงี้ ที่เอามาพูดนี้ถอดออกมาจากหัวใจที่เป็นธรรมล้วน ๆ แล้วนะมาพูดนี่นะ มีแต่กิเลสเต็มตัวเป็นยังงี้ มีแต่อ้าปาก ๆ เห็นไหมกิเลสแล้วยังชมเชยว่าเป็นของดีอยู่เหอ ถามจุดไหนอ้าปากจุดนั้น ๆ เอาธรรมถามละซี ถามจุดไหนอ้าปากจุดนั้น ความโง่ ๆ นั้นเห็นไหม กิเลสมันฉลาด อ้าปากนี้ก็อ้าปากเพื่อจะหาแก้ตัวเพื่อจะถามว่าหลวงตาเข้าไม่ได้เหอ ทางนี้ก็สว่นบ๊ีบ ก็บอกว่าเราไปไม่ได้แล้วบ๊ีบะเสร็จแล้วกลับ นั้นหมัดที่สองสว่นแล้ว มันอะไร โห โง่จริง ๆ นะเอาธรรมมาเทียบกับมนุษย์ของเราเทียบไม่ได้นะ

เราไม่ได้คุยแต่ก่อนเราก็ไม่ได้เป็น นั้นฟังซินะ พอมันเป็นแล้วจะให้ว่าไง นี่ที่พระพุทธเจ้าท่านท้อพระทัย นี่เพียงตัวเท่าหนูมันก็เป็นจะว่าไง ก็บอกแล้วตั้งแต่ต้น หือสอนไปยังงี้ สอนโลกสอนไปทำไม โน่นฟังซิ ใครจะไปรู้ได้เห็นได้ สอนใครเขาจะว่าเป็นบ้ากันทั้งโลก เพราะโลกนี้มันโลกบ้าว่างั้นเลย พุดหาอะไรอย่างนี้นะ มันไม่กระเทือนใจอย่างขนาดนั้นแล้วจะมาพูดได้ยังงี้ มันกระเทือนถึงขนาดนั้น นี่ละธรรมนั้นละท่านเอามาสอนโลก ธรรมประเภทนี้มาสอนโลก โลกที่โง่เง่าเต่าตุ่นให้กิเลสขี้ขี้ขี้แตกเยี้ยวแตก ใครไม่ขี้แตกเยี้ยวแตกมีไหม เอ้า ปฏิเสธดูซินะถ้าเราพุดผิดไป ทั้งขี้ทั้งเยี้ยวตีไม้ตีราดถูกชิ่นถูกผ้าสบงจิวรไป สบงหลวงตานี้ไม่รู้ก็ครั้งละขี้มันราดใส่ เข้าห้องส้วมไม่ทันปาดออกเลย เออ มึงออกกูจะเข้าห้องส้วม เหลือเท่าไรกูก็จะถ่ายเท่านั้น ออกจากนั้นจึงมาล้าง ขี้แตกแต่ยังไม่เข้าถึงห้องน้ำนะ ขี้ราดแล้ว ก็มาพุดให้ฟัง ความ

จริงมันอายุเราเมื่อไร เราพูดตามเรื่องความจริงมันผิดไปไหน นี่ละธรรมฟังเอาซินะ ภาษาธรรมเป็นอย่างนั้นนะ

กิเลสนี้ อย่างนั้น อย่างนี้ มันบ้า มันสว่นทำที่ลวดลายของมัน ลวดลายมีแต่ชี้มัน จะเอาลวดลายอะไรมา ลวดลายมีแต่ส้วมแต่ถ่านจะเอาอะไรมา อวดธรรมวะ ถึงทุเรศนะ ศาสนาพุทธของเรา พี่น้องชาวไทยเราตื่นแล้วยังเวลานี้ หรือตายกันอยู่ทั้งเป็นนี่หรือ อวดดีบอวดดีอวดรู้ อวดฉลาด มีหน้าซ้ำอวดแล้วก็ยังมาทำลายชาติตัวเองนี่ เป็นยังไง ความอวดประเภทนี้นี่นะ ทำลายตัวเอง ทำลายชาติตัวเองเป็นยังไง ความอวดของกิเลส เป็นยังไง ธรรมไม่ทำนะ ธรรมมีแต่เสริมขึ้นหนุนขึ้นตลอดเวลา กิเลสเหยียบตลอดเวลา จำให้ดีคำนี้นะ มันมีไหมในเมืองไทยของเราซึ่งเป็นเมืองพุทธเวลานี้ กำลังเป็นพื้นเป็น ไฟเผาไหม้ทั่วโลกดินแดนในประเทศไทยของเราเนี่ย อะไรเผาถ้าไม่ใช่กิเลส ธรรมท่านไม่เผา มีแต่ลากขึ้นตลอดเวลา มันไม่ยกขึ้นนะ ลากขนาดไหนมันไม่ยกขึ้น ฟังซินะ

โห ทุเรศนะ พระพุทธเจ้าสร้างบารมีมาแทบเป็นแทบตายสลับสไล บางทีถึงตาย ก็จะมีกว่าจะได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมาถึง ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย ตายด้วยการสละชีพเพราะปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้านี้มีไม่น้อยนะ มีไม่รู้จักครั้ง นั้น ฟังซิ แล้วมาสอนโลกงุ่มง่ามต้วมเตี้ยมไม่ฟังเสียงนี้อีก แหมมันก็เข้ากันไม่ได้ นะกับสละ ตายมาขนาดนั้น มาสอนโลก แล้วโลกก็ไม่ฟังเสียงเสียด้วย ไม่ฟังเสียงเลยละ แล้วที่ไม่ฟังเสียงนี้ก็คือมันเตรียมพร้อมที่จะจมลงในนรก ยังจะอวดพระพุทธเจ้าอีกว่านรกไม่มี นี่ละอันหนึ่งอันตัวสำคัญมาก คอมันจะขาดตรงนี้ละนะ

ใครจะเก่งเกินพระพุทธเจ้าไม่มี ในสามแดนโลกธาตุนี้ ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดตรัสรู้ขึ้นมาบังจำไปหมดเลย สิ่งเหล่านี้มีมาก็ก็ก็กลับไปทำไม่มาปฏิบัติได้ ตาบอด ๆ เหมือนพวกเราอวดเก่งกว่าพระพุทธเจ้าผู้หูแจ่มตาสว่างได้หรือ โลกวิทูคือใคร ถ้าไม่ใช่พระพุทธเจ้าคือใคร อาโลโก อุทปาติคือใคร ไม่ใช่พระพุทธเจ้าคือใคร พวกเรามีอะไร มีแต่มีดดำก่าตานี้ ทั้ง ๆ ที่ลืมหูลืมตาอยู่ มันก็หลับอยู่ หัวใจของมันอันนี้ นี่หรือจะไปอวดดีต่อพระพุทธเจ้า ว่าบาปไม่มีบุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี

แล้วพวกที่เก่ง ๆ นี้แหละพวกที่มันจะจม พระพุทธเจ้าไม่จม เห็นแล้วถึงมาบอก สัตว์โลก ฟันไปแล้วถึงมาบอกสัตว์โลกจมที่ไหน สัตว์โลกที่มันเตรียมพร้อม ๆ ด้วยความดีด้านหาญทำทุกสิ่งทุกอย่าง ที่พระพุทธเจ้าห้ามมันไม่ยอมฟังเสียง พวกนี้พวกจะจม เราเขียนใบจมไว้เลยก็ได้ ไม่เขียนก็ไม่เป็นไรแหละมันจมอยู่ในตัว ถ้าไม่พลิกจิตเสียใหม่ นะ ยังไงก็เราคนนี้ตัวเก่ง ๆ นี่ละตัวมันจะลง เราอย่าว่าพระพุทธเจ้าองค์ใดจะมารับเคราะห์กรรมแทนนะ ไม่มา มีแต่พวกเราตัวเก่ง ๆ นี้ จำให้ดีนะ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้พอ เหนื่อย วันไหนก็เทศน์ทุกวัน

เมื่อวานนี้ไปก็เห็นพวกเขาวิ่งมาจะมาช่วยทำครัว มีสี่ห้าหลังคาเรือนเขาวิ่งกันมา ปุบปับ ๆ มา เราก็ให้คนละห้าร้อย ๆ เรานานเราไม่ได้เคยให้เงินเขา เมื่อวานให้คนละห้าร้อย ๆ ตลอดไปเลย ผู้ใหญ่ ๆ ผู้หญิง ๆ ผู้ชายไม่ให้ ผู้ชายมันหากินได้ ไม่หากินก็เอาไปฆ่าเสีย ผู้ชายทั้งคนนี่วะ ให้แต่ผู้หญิง ผู้ชายก็อ้าปากดู ไม่ให้ ถ้าว่าไม่ให้-ไม่ให้ เราไม่เหมือนใคร ให้แต่ผู้หญิง ดูเหมือนหมดไปสี่พันกว่าเมื่อวานนี้ ให้คนละห้าร้อย ๆ เขาก็ยิ้มแยมแจ่มใส นั่นละธรรมดาไปที่ไหนยิ้มแยมแจ่มใส เป็นอย่างนั้นธรรมดา ไม่ตีตันอันตู่ ธรรมดาไปที่ไหนเบิกกว้าง ๆ เย็นไปหมดเลย ธรรมดาพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้น

โธ่ ฝนพริกนะเมื่อวานนี้ ตั้งแต่สว่างๆ ไปถึงภูวี่ ตกหนักจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา นะ จนรถต้องไปช้า ๆ ติดไฟหน้าแล้วก็ไป ทางเขามาก็เห็นติดไฟหน้า เราไปก็ติดไฟหน้าไปเรื่อย ๆ ฝนตกมากจริง ๆ พอมาถึงสว่างๆ มานี้ค่อย ๆ หาย หายมาเลย เอ้า มันหาย ๆ ฝนมันไม่ตกอย่าให้มันตก ไปบอกเจ้าแม่เจ้าหมอกไว้ดี ๆ ให้นอนหลับครอก ๆ อยู่ที่นี่ ทางอื่นเขาตกหมดแล้วทางแถวจังหวัดอุดรธานียังไม่ตก จะเอาไม่ไปแห่กันมันหลงทิศไปเลย มันเป็นอย่างไง ระวังให้ดีเถอะอย่าเก่งนักพวกนี้

คุณมนัสเขามาถามลูกว่า พระปัญญาคุณ พระวิสุทธิคุณ แล้วพระอะไรอีกอย่าง ลูกไม่เข้าใจ ลูกอยากถามหลวงตาว่าคืออะไร

เอาละทางนี้จะตอบ นี่ก็ไม่เข้าใจ ก็อย่างนั้นซีเพราะถามไม่เข้าใจ ก็ต้องตอบกัน อย่างนั้นซี เอาละพอ

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๐ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๒ กิโล ๓ บาท ๓๔ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๗๔ ดอลลาร์ ก็ได้เรื่อย ๆ อย่างนี้ละ มีสูงมีต่ำมีพักเครื่องติดเครื่องไปเรื่อย ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ ไม่มากก็น้อยมันจะถึงของมันเอง จะพันเงื่อมมือของชาติไทยเราได้หรือ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔ พันกิโล มอบเข้าคลังหลวงไว้แล้ว ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากการมอบและฝากแล้ว เวลานี้ยังไม่ได้หลอมเป็นจำนวน ๔๐๓ กิโล ๑๐ บาท ๓๔ สตางค์ กรุณาทราบตามนี้นะ รวมทองคำทั้งหมดที่ได้แล้วเวลานี้เป็นจำนวน ๒,๔๖๕ กิโลครึ่ง ยังขาดอยู่เพียง ๑,๕๓๔ กิโลครึ่งจะครบจำนวน ๔ พันกิโล

เมื่อคืนนี้ฝนก็ไม่ตกนะ พอเดินได้สะดวกกลางคืน ยืดเส้นยืดสาย ไม่ยืดไม่ได้นะ ต้องยืดทุกวัน ๆ เออ ไขมันเข้าทำอยู่นะ มันห้าสองสามคืนเรารำคาญ กลัวมันจะคอแหบ ประกอบกับพระก็ได้แมวกกลางคืน พระไล่จับแมวอยู่ตามนี้ หมามันก็เห่า มันเห่ามาได้สองสามคืนติด ๆ กัน เราสงสารมันคอจะแหบ เมื่อเช้าวานไปนี้ได้บอกเด็กเขา ให้สูเอาหมาสุกลับกลับบ้านเสีย ไขมันมันเห่าพริกก็ก้อเหลือเกิน แต่มีข้อแม้ว่าถ้าเอาไปมันลักษณะทำทางมันไม่อยากจะอยู่ก็ให้เอามันคืนมาเสีย ถ้ามันอยากจะอยู่ก็ให้มันอยู่ไป

เรื่อย ๆ กุสสงสารมันบอกเขา เห็นมันเห่ามากไป เขาก็มาเอาไปเมื่อวาน ดูว่าตอนบ่ายมาเอาไป เอาไอ้ก็ไป

พอตกตอนเย็นค่ำ ๆ เราด้อม ๆ ออกไปดูศาลา คือตามปรกติแล้วเราจะออกไปเวลาคนไม่มี ด้อม ๆ ออกไปตอนเย็น ๆ เจียบ ๆ ไปดูศาลา พอกลับเข้ามาเห็นไอ้ก็มันนอนจ้องเราอยู่ มันหันหน้าไปข้างนอก อ้าว ไอ้ก็มึงมายังไง มันเฉยเลย เราเอาไม้เล็ก ๆ ตีหลังมันก็เฉย เราก็เลยปล่อยไว้วันนั้นแล้วหนีมาถามพระ พระก็อ้าปากอีกนะ ไหนไอ้ก็มันมาได้ยังไง มาได้ยังไงก็เอาไปปล่อยแล้ว ให้ใครไปแล้วว้างั้น เอาไปยังไงนี่มันมาอยู่ที่นี่ อยู่ไหนพระว้างั้น เลยไปหาอีก ไปเจอจริง ๆ มันอยู่ที่นี่จริง ๆ พระก็อ้าปากเหมือนกัน เวลาเอามันไปแล้วซากกลับมาเขาไม่บอกอะไร พระก็เลยเชื่อนึกว่าเอาไปแล้ว พอเราถามถึงเรื่องหมา ก็ว่าเอาไปแล้ว เอาไปที่ไหนมันอยู่ที่นี่ พระเลยมาดู มันอยู่นั้นจริง ๆ เดียวนี้อยู่นั้น ขบขันดีไอ้ก็ เอาไม้เรียวตีหลังมันปั๊บ ๆ เฉยไม่สนใจเลย มันไม่เคยถูกไม้เรียวเอาไม้เรียวตีหลังมันปั๊บ ๆ เฉยเลย เหมือนกับเราหยอกมันเลยเฉยเลย

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd